

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HOLLY WILDE

EARTHED

TOPRAKLI

Holly Wilde

Copyright © 2024 Holly Wilde

Tüm hakları saklıdır

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

ISBN-13: 9798320703886

Kapak tasarımı: Holly Wilde
Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır

Bu kitap, her seferinde bir keşifle dünyamızı aydınlatan bilim yıldızlarına adanmıştır.

Giriş

Yerçekimine meydan okuyan erotik bir hikâyeye hazır olun.

Gezegeneimizin başının belada olduğunu keşfeden zeki antropolog Celeste ile tanışın. Dünya görüldüğü gibi değil, aslında hayal edebileceğimizden daha büyük ve daha kalın. Patlamak üzere olduğundan bahsetmiyorum bile.

Dünyamızı kurtarmanın tek yolu Celeste'in yıldızların ötesine yolculuk etmesi ve kozmosta yükselen bir deve dönüşmesidir. Uzayın enginliğini keşfederken, evrenin kendisi kadar büyük bir aşkı keşfeder: Dünya'dan başkasıyla tutkulu bir bağ. "Topraklanmış "ı okurken bu dünyanın dışında bir deneyime hazır olun.

Birinci Bölüm

Bir sonraki kata çıkarken açık merdiven boşluğundan tiz bir gıcırta yükseliyor. Ülkemizin uzay programının üst düzey liderleriyle buluşan başka biri olsa giydiğim yıpranmış spor ayakkabılar ve yırtık kot pantolonla alay ederdi. Eminim alt kattaki adam da öyle yapmıştır, mükemmel parlatılmış ayakkabıları koridorda tıkırdatarak yürüyordu. Belki de sırf Bay Yargılı Pantolon'un sinirlerini bozmak için ayaklarımı ileri geri sallayıp lastiğin fayansla buluşmasından çıkan kara tahta gıcırtaısını yaratmak çocukça bir davranıştı ama burası bana bunu yapıyor. Bu koridorlarda yürürken artık Mitoloji ve Antik Kùltürler Profesörü ve önde gelen antropolog Doktor Celeste Johansen değilim. Uzay araştırmalarının ana merkezine adımımı attığım anda, Rita'nın kızına geri dönüyorum.

Bu binanın her santimini biliyorum. Küçükken annem beni neredeyse her hafta işe getirirdi ama Uzay Araştırmaları ve Teknoloji Müdürüne dünyanın sonunun geldiğini söylemek için tanıdık koridorlarda yürüyeceğimi hiç düşünmemiştim. Neyse ki, annem sayesinde neredeyse tüm sorumluları tanımakla kalmıyorum, hepsi beni tanıyor ve çalışmalarımı yakından takip ediyor. Son seyahatlerimden ve keşiflerimden sadece sosyal medya paylaşımları aracılığıyla haberdar olsalar bile. Ebeveynler böyle yapar. Bu uygulamalar, her başarıyı asabilecekleri dev bir buzdolabı gibi, ancak artık sadece ailelerin görmesi için değil. Meslektaşlar ve arkadaşlar birbirlerinin yetişkin çocuklarının hayatlarına "Ooh" ve "Ahh" diyebiliyorlar. Bu da benim işime yarıyor, zira Dünya'nın yanmasına ne kadar süre kaldığını paylaşmak için bu eşi benzeri görülmemiş toplantıyı elde etmemi sağladı.

Güvenli toplantı odasının kapısını açtığımda ilk gördüğüm kişi annem oluyor. Masanın etrafında oturan diğer insanlara baktığımda omuzlarımın biraz gevşediğini hissediyorum. Uzay Araştırmaları ve Teknoloji Direktörü Kevin, Uzay Baş Sorumlusu Madelyn ve tüm uzay programının başında oturan Rebecca. Onu burada görmek bana güven veriyor, çünkü bu iddialarımı ciddiye aldıkları anlamına geliyor. Almaları gerektiği gibi.

Dizüstü bilgisayarımı AV teknisyenine teslim ederek, salona dönmeden önce slaytları hazırlamasına yardımcı oluyorum. "Hanımefendiler, Beyefendiler," diye devam ediyorum dinleyicilerime başımı sallayarak, "Bugün size hitap etme fırsatı verdiğiniz için teşekkür ederim."

"Elbette, Dr. Johansen," Rebecca konuşurken sandalyesinde dik oturuyor, "Dünyanın sonuyla ilgili bir şeyden bahsettiniz. Şimdi, bunun hafife alınmaması gereken çok ciddi bir konu olduğunu size söylememe gerek olmadığını biliyorum. Söyleyeceklerinizi dinleyecek olsak da, bunun doğru çıkması halinde bu odada söylenen her şeyin gizli kalacağını açıkça belirtmek isterim. Araştırmanızın, sonraki eylemler için gerekli olduğunu düşündüğümüz niteliklere sahip birine aktarılması gerekebilir. Bu şartları kabul ediyor musunuz?"

Bir keresinde ayakkabılarının içine kurbağa sakladığımı düşünürsek, bu iddianın ne kadar ciddi olduğunu bildiğimden emin olduğu için onu suçlamıyorum. "Gezegenimizi kurtarmak için gerekli gördüğünüz her şeyi yapmaya kesinlikle hazırım." Başıyla onaylıyor ve öğrendiklerimi tartışmaya başlamam için bana el sallıyor. Tek umudum, keşfimi paylaşmayı bitirdiğimde, hayatta kalmamızı sağlamak için ihtiyacımız olan çözümü sağlayabilecek olmaları.

"Hepinizin bildiği gibi, ben annemden farklı bir yol seçtim. O hepinize katılmamı ve geleceğin bir parçası olmamı isterken, ben geçmişi incelemeyi seçtim. Seyahatlerimde, özellikle insan kurban etme ritüellerinden çok etkilendim. Mezoamerika'dan Mezopotamya'ya, dünyanın dört bir yanındaki eski uygarlıklar, Tanrılara ve daha da önemlisi Dünya'ya ritüelleştirilmiş öldürmeler ve insan sunuları uyguladılar."

Beni bu noktaya getiren mitos hakkında hızlı bir bilgilendirme yaparken slaytlar arasında geçiş yapıyorum. "Burada sanat eserlerini görebilirsiniz

insanların Tanrılara hediye olarak seçilme şekillerini tasvir eder. Çoğu zaman, ele geçirilen düşmanlar ya da savaş esirleri kurban edilmek üzere seçilen kişilerdi. Savaşan grupların üyelerini kendi akrabalarına kurban etmek toplum için daha kolaydı. Ancak zaman geçtikçe, uygarlıklar Dünya'nın ihtiyaç duyduğu şeyin sadece insan etinin vahşi bir eylemi olmadığını anlamaya başladılar. Gezegen ayine gönüllü bir katılımcı istiyor.

Bunu ekrandaki şu figürlerde görebilirsiniz," diyerek yüzlerinde bir gülümsemeyle çıplak bedenlerini Tanrılara sunan kadın çizimlerini gösteriyorum. "Kadınlara ve zaman zaman erkeklere, toprağı yatıştırmak için hayatlarını feda etme şansı verildi. Yabancı dillerdeki antik metinlerin yer aldığı bir sonraki slayta geçiyorum: "Bu hediyelerden sonra bir süre için doğal afetlerin nasıl bastırıldığına ve hasatların nasıl geliştiğine dair kayıtlar var. Onlara göre bu, istekli katılımcının bu gezegende uyumlu bir şekilde yaşamının anahtarı olduğu anlamına geliyordu."

Farklı tarihleri simgeleyen renkli noktalarla çizilmiş bir dünya grafiğine geçerek devam ediyorum: "Hepimiz biliyoruz ki bu halkların çoğu birbirleriyle hiç etkileşime girmede ve diğer uygarlığın ne yaptığından haberleri yoktu. Benim gibi antropologlar için çalışma alanımı bu kadar büyüleyici kılan da bu. Tüm bu büyük imparatorluklar nasıl oluyor da aynı gün birini idam etmeye karar veriyor? Ve neden bu, yüzyıllar boyunca kolektif varoluşları boyunca birçok kez gerçekleşiyor?" Bu zamanı, ne demek istediğimi anlamaları için kodlanmış tarihlerden birkaçını odadakilere tarif etmek için kullanıyorum.

"Şimdi, size göstereceğim bir sonraki slayt olanaksız görünebilir. Sizden, size göstermek üzere olduğum şeyin çok iyi farkında olduğumu ve yine de burada olduğumu anlamanızı istiyorum. Ancak bunu yapmadan önce bir an durup size içinde yaşadığımız dünyanın durumunu hatırlatmak istiyorum. İnsan yapımı ikilemlerden ve anlaşmazlıklardan bahsetmiyorum, gezegenden bahsediyorum. Doğal felaketler tüm zamanların en yüksek seviyesinde. Antarktika'da neredeyse her gün sarsıntılar kaydediliyor. Nehirler, orijinal boyutlarının iki katına, bazen de üç katına çıkacak şekilde sürekli olarak kabarıyor. Kuzey Kutbu'ndan kaynaklanan su parçacıkları Florida'nın güneyine kadar kaydedildi. Ve bu, kelimenin tam anlamıyla buzdağının sadece

görünen kısmı."

Derin ve sakin bir nefes alarak, Şimdiye kadar yarattığım en tartışmalı grafiğe geçiyorum. Ona bakamıyorum bile, önümdeki insanların yüzlerini incelemekle meşgulüm. Ama ne gösterildiğini bilmek için arkamdaki ekranı görmeme gerek yok. Mavi, yeşil ve beyaz, yıldızlara benzetilmiş küçük noktalarla siyah bir zemine karşı cesurca duruyor. Dünyamıza benziyor, en azından okyanuslar ve kıtaların hepsi orada. Ancak, hepimizin gezegenle ilişkilendirdiğı küresel Őekil değiştirilmiş.

"Daha önce de söylediğim gibi, bu buzdağının sadece görünen kısmı." Dönerek, annemin ve değerli meslektaşlarının önünde sergilediğim fallik figüre nihayet hitap ediyorum. "Kuzey bölgesinden gelen sular sandığımız gibi buzdağlarını eritmiyor." Penis Şeklindeki gezegenin ucunu işaret ederek ekliyorum: "Kuzey Kutup Bölgesi hala kuzey kutbunda yer alıyor, sadece küreselden ziyade silindirik bir Őekle sahip. Buzdağları eriyip okyanuslara su biriktiriyormuş gibi görünüyor, ancak gerçekte olan Şey, yaygın çevrelerde genellikle pre-cum olarak adlandırılan seminal sıvı birikiminin serbest kalmasıdır. Bu sıvı daha sonra buz bloklarının üzerinde kayarak, onları erimiş kutup kapakları gibi gösteren tanımlayıcı parçacıkları toplamaktadır. Oysa gerçek çok daha kötüdür. Ama belki de burada fazla ileri gidiyorum, bir an için tarihlerin görüntüsüne geri dönelim."

Tanıdık küreye geri döndüğümde içimi bir hüznün kaplıyor. Bu bilgiyi Şu anda paylaşmak, haftalardır kabul etmekte zorlandığım Şeyi nihayet kabul ettiğim anlamına geliyor. Sevgili gezegenimiz aslında dev bir penis Şeklinde. Şimdi bu odadaki önemli insanlara benim yaşadığım duyguları yaşatmak benim görevim, çünkü yapmamız gereken bir iş var. Ve dünya bize güveniyor.

"Daha önce de belirttiğim gibi, eski uygarlıklar toprağa ritüelistik sunularını aynı gün, neredeyse aynı saatte gerekleştirirlerdi. Bu durum, mevcut siyasi ve dini dünya görüşü yayılana ve bu ölümleri yasa dışı ilan edene kadar yüzyıllar boyunca devam etti."

Masada oturan kadın ve erkeklere Őöyle bir bakıyorum, çünkü Şimdi onlara dünyanın sonunun nasıl geldiğini anlatmak zorundayım. "Esasen, araştırmamdan edindiğim bilgilere göre

Dünya fallik bir durumda olduğu için, aynı zamanda bir penis gibi işlemektedir. Doğurganlığın birikmiş tohumlarını serbest bırakmak için bir arzu, bir ihtiyaç vardır. Bu çizelgede işaretlenen her tarih, fallusun şaftı boyunca tek bir vuruşa eşdeğerdir. Bu yüzden Dünya'yı ancak bu kadar uzun süre yatıştırabilirdi, daha fazla uyarılmaya ihtiyacı vardı.

Bir penis gibi, açıkça görülebilen zevk belirtileri vardır. Başa hücum eden kanla dolan damarlar ve uyarılara yanıt olarak kasların titremesi ve zıplaması. Bunların hepsi aynı anda oluşur ve kadim dünyaların sorumluları bu ince ipuçlarını yakalar. İşte bu şekilde hepsi aynı gün kurbanlarını verdiler. Bu, Dünya'nın her şeyi yok etmemesi için yeterli miktarda ön-serum salgılaması gereken günlerde gerçekleşti.

Bu imparatorlukların yıkılması ve yok olmasıyla birlikte gezegenimizin okşanması da sona erdi. Yüzyıllar boyunca Dünya'yı etkili bir şekilde sıkıştırdık ve şimdi birikim o kadar büyük ki artık geri çekilemiyor. Hesaplamalarıma göre, kaydedilen tarihlere ve zaman çizelgelerinin eşleşmesine dayanarak, yükünü patlatmadan önce sadece iki, belki de üç haftamız olabilir."

Son slaytında insan fallusu ile penis gezegenimiz arasında bir karşılaştırma diyagramı gösteriyorum. "Burada görebileceğiniz gibi, ereksiyon halindeki bir penisin topografyası gezegenimizin topografyasıyla doğrudan ilişkilidir. Penis uyarıldıkça, Corpus Cavernosum'a kan akışı artar, bu da şaftı güçlendirir ve ereksiyon durumuna yükselmesini sağlar. Dorsal damarlar genişledikçe, penisin arterleri bu kan akışının dolaşmasına izin vermek için dolar.

Göllerimizde ve nehirlerimizde olan da tam olarak budur. Dünyanın nehir sistemleri aslında ereksiyon halindeki şaftın damarlarıdır. Gezegenimiz giderek daha fazla uyarıldıkça, damarlar ya da bizim durumumuzda nehirler şişkinleşir ve genişler. Bu bölgelerin etrafındaki toprakların ve insanların yıkıma uğramasının nedeni budur."

Şaşkın izleyicilerim bakarken doğal felaketlerle ilgili açıklamama devam ediyorum: "Daha önce kutup kapaklarından ve Dünya'nın çuk deliğinden damlayan şeyin aslında ön ejakülat olduğundan bahsetmiştim, şüphelendiğimiz gibi eriyen buzdağları değil. Şimdi sizi gezegenin diğer ucuna götürmek istiyorum.

Gördüğünüz gibi güney kutbu, bir insanın testislerine çok benzemektedir. Antarktika bölgemiz Dünya'nın testis torbasıdır. Bu bölgede tespit ettiğimiz sarsıntılar, boşalmaya hazırlanmak için kese içinde kasılmakta olan kaslardan kaynaklanmaktadır. Esasen, gezegenimizin taşakları orgazma hazırlanmak için kasılıyor ve depremlere neden oluyorlar. Gezegenimizin cinsel doruk noktasının ne kadar ilerisinde olduğunu görmek için hesaplamalar yaptım ve durum hiç de iyi görünmüyor. Sismik grafikleri erkek doğurganlığı üzerine yapılan çalışmalarla karşılaştırdığımızda, cinsel uyarılmanın zirve noktasına yaklaştığımızı görüyoruz. Eğer erişebildiğim tüm veriler doğruysa, korkarım ki gezegenin gelmesine sadece birkaç hafta kaldı."

Bu bilginin yükünü, gerçekten bir değişiklik yapabilecek insanlarla paylaşmanın omuzlarımdaki yükü hafifleteceğini düşündüm. Bunun yerine, uzay programımızın yöneticilerine bakıp gözlerindeki korkuyu gördüğümde, gerçek bir aciliyet duygusuna kapıldım. Sevgili mavi gezegenimiz korkunç bir mavi top vakasından muzdarip ve bunu düzeltmemiz gerekiyor.

Annemin gözlerine bakmamak için kendimi zor tutuyorum. Onun kollarına atılmak ve teselli aramak istemeden dünyanın kaderi hakkında konuşabileceğimi sanmıyorum. Bu, bu odadaki insanlara artık sadece Rita'nın kızı olmadığımı kanıtlama anım. Ben kendi alanımda bir uzmanım ve insanların değerli gezegenimize yüzyıllardır uyguladığı orgazm inkârını düzeltmeye yardımcı olabilirim.

"Sorusu olan var mı?" Sözü benimle birlikte bu odada bulunan kişilere veriyorum ve ilk kimin konuşacağını görmek için bekliyorum.

Onlarla az önce paylaştığım bilgiyi işlerken sessizlik sinir bozucu. Tüm konsantrasyonumu onların bakışlarının ağırlığı altında kıpırdamamak için harcıyorum. Sonunda konuşma başlıyor.

İlk konuşan Kevin oldu, "Yani sizden duyduğum kadarıyla patlamasına çok az kalmış uçucu bir penis projeksiyonu üzerinde yaşıyoruz öyle mi? Boşalmadan sonra ne olacağına dair herhangi bir bilginiz var mı? Bunun gezegenimiz için felaket anlamına geleceğinden kesinlikle emin misiniz?"

"Bu bilgiye ilk rastladığımda benim de aklıma gelen harika soruları gündeme getirdiniz. Genel olarak Buzul Çağı olarak adlandırdığımız dönemin aslında bir boşalma sonrası olduğuna inanıyorum. Gezegen hayatta kalmış olsa da, bu Dünya'daki yaşam, toprağı kaplayan büyük miktarda seminal sıvı altında gelişemedi. Geleceğimizde başka bir Buzul Çağı var, ancak dünyayı ele geçiren buz değil, sperm. İnsanlar bu kadar çok meniyle kaplı bir gezegende yaşamaya dayanamazlar ve bu nedenle, evet, bu insanlığın sonunu işaret ediyor."

"Gezegenin orgazm olmasını nasıl engelleyebileceğimize ya da orgazmı dünyayı kurtaracak şekilde nasıl yönlendirebileceğimize dair bir öneriniz var mı?" Bu soru Madelyne'den geliyor.

"Orgazmı inkar döngüsünü sürdürmek sadece sorunu uzatacak ve gelecek nesiller için daha da kötüleştirecektir. İşte bu yüzden size, uzay programına yardım etmeye geldim. Diğer tüm savunma departmanlarından daha fazla, uzaya çıkabilen kadın ve erkekler bu misyon için çok önemlidir. Kişisel olarak belirli bir planım olmasa da, umudum bu havacılık ve uzay ajansının parlak beyinlerinin spermi uzayda yakalayıp taşımamız için bir yol yaratabilmesidir. Gezegenin başına gelecekler benim bildiklerimden ibaret, bundan sonraki adımların ne olduğunu bulma görevini size devrediyorum. Elbette yol boyunca ihtiyacınız olan her konuda size yardımcı olmaktan mutluluk duyarım."

"Rebecca," annemin sesi ancak fısıltıyı geçiyordu, "sence süreç nasıl işliyor?"

Uzay programının başkanı hemen sözünü kesiyor, "Benim de aklımdan geçen tam olarak buydu, Rita." Dikkatini bana çeviriyor ve soruyor: "Bu boşalmadan sonra gezegenin sarkması konusunda bir endişen var mı Celeste?"

Annemin bahsettiği sürecin ne olduğunu merak etsem de profesyonelliğimi koruyarak soruyu yanıtlıyorum. "Hayır, Dünya orgazmik boşalımının zirvesine ulaştığında, gezegenin tıpkı bir insanın cinsel birleşmeden sonra yaptığı gibi büzüşüp söndüğünü gösteren hiçbir veri yok. Benim inancım, gezegenimizdeki sıvı miktarının, uyarılma durumunda olmadığına bile rahat bir sertliği korumaya yardımcı olduğudur."

"Yani eğer katı Dünya teoriniz doğruysa, gezegeni büzülmenin yıkımından korumak için boşalma sonrasına ayrılmış ikinci bir saldırı planına ihtiyacımız yok, öyle mi?"

"Harika bir soru, Kevin. Hayır, gezegenimizin herhangi bir sarkma ya da düşmesine karşı koymak için iklim sonrası eylem planlamaya gerek yok. Şu anda çekirdekte salıverilmeye hazırlanırken oluşan ısı, nihayetinde dünyamızın oluşumundaki mevcut sertliği korumak için hala yeterince sıcak olan rahat bir sıcaklığa yerleşecektir. Tek yapmamız gereken ejakülatı çıkarmak, muhafaza etmek ve güvenli bir şekilde taşımak için bir plana odaklanmak."

Uzay programı üyeleri arasında bilmiş bir bakış alışverişi oluyor. Kalbimde belki de her şeyin kaybolmadığına ve bir planları olduğuna dair bir umut dalgalanıyor. Annemin rahatsız bir şekilde koltuğunu karıştırdığını fark ediyorum ve geldiğimden beri ilk kez gergin hissetmeye başlıyorum. Odadaki sessizlik katlanılamayacak kadar fazla olmaya başladı. Özellikle de sadece beni etkiliyor gibi görüldüğü için. Diğerlerinin vücut diliyle iletişim kurmanın bir yolu var, birlikte bu kadar yakın çalıştıkça zamanla gelişen bir şey. Benim bilmediğim bir şey biliyorlar ve tek yapabildiğim beni de konuşmaya dahil etmeye karar vermelerini beklemek.

Sonunda Rebecca tekrar bana döndü ve anlatmaya başladı: "Daha önce de belirttiğim gibi Celeste, bu odada paylaşılan kelimeler ve kavramlar kimseyle paylaşılmayacak. Tipik uygulama, sizi ifşa protokolümüzden geçirmek ve gizliliğinize ilişkin sözleşmeleri imzalamanızı sağlamak olsa da, normal prosedürü takip etme lüksümüz yok gibi görünüyor. Neyse ki bu bilgiler sizin elinize geçti ve değerli Uzay Programları ve Politikaları Direktörümüzün kızı olarak, doğal olarak paylaşmak üzere olduğumuz şey konusunda size güvenme eğilimindeyiz."

Bana söyleyecekleri şey çok önemli. Masada yerimi alarak, sunucu konumumdan vazgeçiyor ve tartışmaya bir akran olarak katılıyorum.

"Bir program var," diye söze başlıyor Madelyn, "silahları karada seyahat etmeye gerek kalmadan savaş cephelerine etkili bir şekilde taşımamanın yollarını keşfetmemize yardımcı olmak için başlatıldı. Amaç, silahların boyutlarını değiştirerek, silahlar yüklendiğinde tespit edilemeyecek hale getirmekti."

çeşitli el sanatları. Bu süreç karanlık maddenin moleküler yapısını kullanarak uzayda gerçekleşir. Karanlık madde elektromanyetik radyasyon yaymadığı veya yansıtmadığı için, istediğimiz sonucu üretmek için mükemmel bir katalizör gibi görünüyordu. Ancak," diye duraklıyor ve onun yerine devam eden Kevin'e bakıyor.

"Temel olarak, tüm testlerimizde olan şey, öğelerin kontrol etme yeteneğimizin ötesinde bir oranda büyümesiydi. Boyutlar düzensizdi, ancak ortak özellik, bu işlemi uyguladığımız her şeyin devasa hale gelmesiydi. Hazırlanmamızı önerdiğiniz şey gibi bir yükü kaldırabilecek kadar büyük bir şey yapabilme ihtimalimiz var."

Yavaşça bana söylediklerinin kafamda oturmasına izin verdim, "Yani Dünya'yı orgazm edecek kadar büyük bir kap yaratma ve ardından boşalma sırasında spermleri toplama şansımız olduğunu mu söylüyorsunuz?"

Bu sorunu nasıl çözeceğimizi daraltırken karşı argümanlar başlıyor. "Tüm bu döl için doğru tipte bir hazneyi test edip garanti altına almamız yıllar sürebilir! Ayrıca bu tür bir orgazmı hem uyarmak hem de içinde tutabilecek bir nesneyi nasıl yapmayı öneriyorsunuz?" Annem iyi bir noktaya değindi ve zihninin bir çözüme doğru yol almak için hararetle çalıştığını söyleyebilirim.

"Belki de bir şey göndermemeliyiz," diye yanıtlıyor Rebecca, "Belki de ihtiyacımız olan şey bir insandır."

Oda sessizliğe gömülse de, yüzümüze yapışan alarm yüksek sesle bağırıyor. Bir kişi, toprakların boşalma sürecinden zarar görmeden geçebilmesini sağlamak için gezegeni yeterince incelikte okşayabilir. Ayrıca, bir kişi vajinal ya da anal penetrasyon yoluyla ya da oral yoldan sonra yutarak doğal olarak sperm tutabilir. Ancak böyle bir görevi tamamlamak için dev bir insan gerekir ki bu da olasılıkların ötesinde bir başarıdır.

"Rebecca, bir insanın Karanlık Madde Boyut Değiştirme Süreci'nden geçmesini mi öneriyorsun?" Annemin sesi de en az benim kadar şaşkıncı.

"Kesinlikle, Rita. Vardiyadan geçerek, bir kişi karmaşık görevlerin üstesinden gelebilecek kadar büyük bir boyuta ulaşabilecektir."

Sadece penis gezegenimizi sağmakla kalmayacak, aynı zamanda ejakülatın her son damlasını da emecek. Yörüngeye girdiklerinde kendilerine en uygun pozisyonun hangisi olacağına karar vermek gönüllüye kalmış olacak, ancak bu görev için uygun birini bulabileceğimize inanıyorum."

"Celeste'e göre, eğer şanslıysak, istekli bir katılımcı bulup onu süreç boyunca eğitmeye başlamak için sadece on dört günümüz var, bunu yasal olarak yapabilmek için gereken evrak işlerinden bahsetmiyorum bile. Ayrıca, bir şekilde dünya liderlerini bu yeni bilgilerden haberdar etmeli ve bu yeni keşiflere ayak uydurmalarına yardımcı olmalıyız, bir de uzaya birini gönderirken bizimle işbirliği yapmaları için dua etmeliyiz."

Karşılaştığımız tüm zorlukları duyduktan sonra kimse konuşmadığında, sessizliği bozma görevini ben üstleniyorum. "Annemin her şeyi ortaya koyuş biçimine bakılırsa, önümüzde ürkütücü bir iş olduğunu kabul ediyorum. Ancak harekete geçmek için çok geç kalırsak, daha da kötü bir sonuçla karşı karşıya kalabiliriz. Diğer tek seçeneğiniz dölle boğulup ölmekse, birkaç yasal boşluk buna değer. Biliyorum, bu çok açık bir ifade oldu ama gerçeklerle yüzleşmemiz ve yapabileceğimiz tek seçimin radikal bir seçim olduğunu farkına varmamız gerekiyor. Eğer Dünya'nın menisini taşıyacak birini uzaya gönderecek teknolojiye sahipseniz, bunun insanlığı kurtarmak için elimizdeki en iyi seçenek olduğunu kabul etmek zorundayım. Sadece unutmayın, gönüllü bir katılımcı olmalı. Geçmişteki tüm başarılı ritüellerin anahtarı buydu."

Rebecca birkaç dakika beni inceledi. Ellerini masanın üstünde birleştirip öne doğru eğilerek hayatımı sonsuza dek değiştirecek o sözleri söylüyor. "Yapacak mısın?"

İkinci Bölüm

Vücudum omuzlarımla etrafındaki kemerler tarafından sıkıca yerinde tutuluyor. Uzay eğitimi için sadece bir haftam vardı ama sanki tüm hayatım boyunca bunun için eğitim almışım gibi hissediyorum. Ayrıca, şükürler olsun ki, herkesi gezegenden tahliye etmek için de yeterli bir süreydi. Geride kalan tek insanlar uzay görevinin başarılı olmasını sağlamak için gerekli olanlar. Bir de insanlığın geri kalanı yokken ülkelerinin iyi durumda olduğundan emin olacak birkaç dünya lideri.

Vücudumu uzay yolculuğuna hazırlamak için yaptığım egzersizler zordu, ancak gerçek makinelerin nasıl kullanılacağını ve uzayda yaşam protokollerini öğrenmek çocuk oyuncağıydı. Etrafında büyüdüğüm şeyler bunlar ve kendime karşı dürüst olursam, uzayın benim için ikinci bir ev gibi olduğunu kabul edebilirim.

"Fırlatma sırası on, dokuz, sekizde başlıyor," fırlatma rampasındaki iticiler gürleyerek hayata geçerken kulaklığımdaki ses geri sayıma devam ediyor.

İlk kez yörüngeye çıkıyorum ama filmlerin aksine kalkış görüldüğü kadar zor değil. Uzay yolculuğu son birkaç on yılda uzun bir yol kat etti ve ben daha rahat olamazdım. Altımdaki roketler yerden izleyen herkesi sarsarken, koltuğa yerleştirilmiş donanımlar hafif bir masaj gibi hissettiriyor. Şu anda kendimi tamamen şımartılmış hissediyorum ve sonuçta dünya için yapmak üzere olduğum şey için neden bana bir kraliçe gibi davranmasınlar ki?

"Orada iyi şanslar. Hepimiz sizinle gurur duyuyoruz," derken annemin sesi duygu dolu bir şekilde çınlıyor. Konuşması kesiliyor ve iticiler ateşlenirken telsizden gürültüler yükseliyor. Koltuğumda sallanırken

onu ayakta tutan iskeleden kurtulur. Artık geri dönüş yok. Döneceğimi de sanmıyorum. Atmosferde süzülürken, hayatımı ve beni buraya nasıl getirdiğini düşünüyorum. Yani, bildiğin tek gezegeni geride bıraktığında başka ne yapabilirsin ki?

Fallik gezegenimizle çiftleşecek olanın ben olmam kader gibi geliyor. Ne de olsa bu benim için tam bir döngü anı. Rita beni havacılık programında yükseltirken büyüttü. Görev kontroldeki insanlar benim için aile gibidir. Yıldızlar hep oradaydı, gezegenler de öyle. Ve ay, o kaya ve ben geceleri çok sohbet ettik.

Ama yine de, her endişeli çocuk gibi, uzaydan uzaklaştım ve Dünya'da yeni bir aşk buldum. Gezegeni ve uygarlıkların gelişmesine nasıl yardımcı olduğunu inceleyerek, uzayın bana verdiğinden tamamen farklı bir heyecan türünü tanıdım. Bu da beni buraya getiriyor, beni özgürleştiren Dünya ile sevişebilmek için beni önemseyen gökyüzüne doğru yol alırken ikisi arasındaki boşluğu dolduruyorum.

Başımı çevirip pencereden dışarı bakıyorum. Dünya, tüm ihtişamıyla şekillenmeye başlıyor. Binlerce yıl boyunca uygarlıklar yükselip alçaldı ve onlarla birlikte evren hakkında teoriler doğdu. Bu gezegenle ilgili pek çok kavram gelip geçti ama hiç kimse gerçeklerden şüphelenmedi. Bırakın bir küre üzerinde yaşamadığımızı gerçeğini, çok az küresel hükümete bu misyon hakkında bilgi verildi. Yetkili kişilere bu bilgi yalnızca bilmesi gerekenler temelinde verildi. Gezegendeki herkes güvenli bir yörüngeye gönderildiğinde, bazı hükümetler jeotermal koşulların insanlar için kötü olduğu bahanesini kullanmayı seçerken, diğer hükümetler suçu uzaylılara atmayı tercih etti. Bu kadar çok yanlış yönlendirme varken, durumumuzun gerçek doğasını gizlemek ve kalabalıklar arasında sükuneti korumak kolaydı.

Asıl endişe, toprağın gerçekleşmek üzere olanlara nasıl tepki vereceğidir. Bir haftalık eğitimim sırasında, bu büyüklükte bir orgazmik salınımın küresel hava modelleri için ne anlama gelebileceğini tahmin etmeye çalışmakla görevli bilim adamları vardı. Depremler, kasırgalar, ani seller, her bir sonuç incelendi ve sonunda tepkilerin değişken olacağı ve en kötü senaryoya hazırlanmak gerektiği belirlendi. Tahliyeler hızlı bir şekilde l

Neyse ki nüfus üzerindeki etkisi konusunda endişelenmeme gerek yok. Herkes güvenli, penceresiz uzay araçlarında güvenli bir şekilde menzile dışında. Ancak ben, benden uzaklaşan gezegene bakabiliyorum.

Dünyamızın fallik doğasını nasıl gözden kaçırmışız, aklım almıyor. Çevresi geniş, kalın ve hayal edebileceğimden çok daha geniş. Uzun ve belirgin olan penis gezegen, tüm evrenin görmesi için kendini gururla sergiliyor. Uzayda ilerlerken Kuzey ve Güney Amerika kıtalarını seyrediyorum. Uzunluğu boyunca dikey olarak uzanan Rockies ve Appalachian, şaftın üzerine gölgeler düşürüyor. Nehirlerden oluşan damarlar yüzeyi boyunca yılan gibi kıvrılıyor ve yaşam sularını haritanın her santimetrekaresine akıtıyor. Ancak en güneyindeki beyaz ve çok yuvarlak buzullar beni nefessiz bırakıyor. Dönüşümümü başlatmamı sabırsızlıkla bekleyen seminal sıvıyla dolular. Neyse ki, daha fazla beklemek zorunda kalmayacak.

"Yer Kontrol'den Celeste'ye, beni duyabiliyor musunuz?" Kulaklıklardan gelen ses şimdiki zamana tekrar odaklanılmasını sağlıyor.

"Buradayım, Yer Kontrol. Devam edebilmemiz için her şey yolunda görünüyor." Yanıtlarını beklerken aletleri iki kez kontrol ediyorum.

"Bunu duyduğuma sevindim. Şimdi Karanlık Madde Boyut Değiştirme Süreci için geri sayımı başlatacağız, bu sırada siz de kendi tarafınızdaki programı çalıştıracaksınız." Her ne kadar profesyonel olsalar da, seslerindeki tereddütü duyabiliyorum. Bundan sonra olacaklar sadece benim için değil, gezegendeki herkes için bir ölüm kalım meselesi olacak. Eğer vardiyayı atlatamazsam, geri dönecek bir gezegen kalmayacak.

"Anlaşıldı. Karanlık Madde Boyut Değiştirme Sürecine girmeye hazırlanıyorum."

"Celeste, portal kumandasını aç ve etrafındaki elektromanyetik alanı devreye sokmak için mavi düğmeye bas." Sabit bir elle, bir dizi kontrolün etrafındaki plastik muhafazayı açıyorum ve mavi düğmeyi bulana kadar yüzeyi tarıyorum.

"Anlaşıldı. Mavi düğme devrede." Benim için sadece ilkel talimatlar kullandıklarını biliyorum çünkü eğitimim bu aracın her bir işlemini gözden geçirme şansı bulamadı. Ben ise

Uzay yolculuğunun temellerini nasıl yapacağımı anladım, tüm bir boyutsal dizi değişimini tamamlamak hazırlığımda sadece geniş bir şekilde ele alındı. Renk kodlu düğmeler gibi basit yönlendirmelerle yetiniyoruz.

"İyi iş çıkardınız. Sistemler normal hızda devreye giriyor. EMF sizi tam zamanında karanlık madde portalının menziline sokuyor. Orada nasıl dayanıyorsun?"

Niyetlerinin iyi olduğunu biliyorum ama böyle bir soruya nasıl cevap verebilirim? Dürüst olmak gerekirse, kişisel zihnimi kapattım, bunun yerine dev bir kadına dönüşmek üzere olduğum gerçeğini bölümlere ayırmayı seçtim. Elbette tüm bunları Dünya'da beni dinleyen kadın ve erkeklere söylemiyorum. Bunun yerine kibarca "Burada her şey yolunda" diyorum.

"Tatlım," diye araya giriyor annemin sesi, "Ne olur ne olmaz," ikimizin de itiraf edemediği kelimelerle duraksıyor, "En iyi kız evlat olduğun için teşekkür ederim. Seni seviyorum, Celeste."

"Ben de seni seviyorum anne."

İkimiz de dev bir kadına dönüştüğümde geri gelmeyeceğimi biliyoruz. Bu değişimi geçiren ilk insan olarak, hiç hayatta kalamama ihtimalim var. Ama Dünya'da dönüştürdükleri nesneler bile asla normal boyutlarına geri dönmediler. Değişim sonrası silahlar için inşa ettikleri depoyu gezebildim ve gördüklerim beni gerçekten rahatsız etti. El silahları bir tankın iki katına kadar büyütülmüştü. Tanklar futbol sahası büyüklüğüne ulaşmıştı. Bu kasaya ayrılan dönümlerce alan boyunca, sanki bir devin kullanması için yapılmış gibi görünen savaş makineleri vardı. Değiştirilmiş malzemelerin bulunduğu depoya yaptığım bu gezi beni vücudumun ne kadar büyüyeceğine hazırlamak içindi. Bir gezegeni becermek için, ondan on kat daha büyük olacak şekilde gelişmem gerekiyor.

"Geri sayım başlatılıyor. Sıfıra ulaştığınızda uzay aracından inecek ve karanlık madde portalına doğru süzölmeye başlayacaksınız. Gemi daha sonra buradan yeryüzüne doğru hareket edecek. İlerlemenizi izlemeye devam edeceğiz. Bizi duyamayacak olsanız da, tüm görev boyunca sizi duyabilmeli ve görebilmeliyiz. Hazır mısın Celeste?"

"Evet, hazırım." Zamanı geldiğinde hazır olacağımdan emin değildim ama şimdi buradayım ve tam olarak ait olduğum yerin burası olduğunu biliyorum.

"Geri sayım şimdi başlıyor. On...dokuz." Koltuğumdaki kemerimi çözüyorum ve hava kilidine doğru yürüyorum.

"Yedi...altı...beş," sinyali beklerken elim kapıya dayanıyor. Eğer çok erken gidersem, geçidin yerçekimi tarafından içeri çekilmeyeceğim ve uzayda kaybolacağım. Eğer çok geç kalırsam, uzay gemisiyle çarpışacak ve büyük olasılıkla öleceğim.

"Üç...iki...bir," kapıyı açarak uzaya adım atıyorum.

Makinelerin uğultusu yerini tam bir sessizliğe bırakıyor. Mürekkep karası önümde beliriyor, karanlık madde portalının gücü beni içine çekiyor. Dalgaların sizi yavaşça uçsuz bucaksız okyanusa doğru yuvarladığı sahilin kıyısının hemen ötesinde uzanmak gibi bir his. Tıpkı deniz gibi, bu karanlık kütle de beni içine çekiyor, yavaşça derinliklerine yuvarlıyor. Siyahın mengenesinde sürüklenmeden önce, evim olan gezegene son bir kez bakıyorum. İçine çekilmeden önce gördüğüm son şey şişmiş Dünya'm.

Karanlık Madde Boyut Değiştirme Süreci oldukça basittir. Bana açıklanma şekli, nispeten hızlı ve acısız bir geçiş gibi görünmesini sağladı. Neyse ki acısız kısmı doğru. Ancak hızlı kısmı yaşadıklarımı tarif etmiyor.

Uzay giysim kutuplarına göre belirli bir düzende yerleştirilmiş bir dizi güçlü mıknatısla donatılmıştır. Mıknatıslar vücudum boyunca yerleştirilmiş ve kutupların belirli bir şekilde eşleşmesi için her biri farklı bir yöne bakacak şekilde derime doğru hizalanmıştır. Karanlık madde portalından geçtiğim anda, bu mıknatısların etrafındaki elektromanyetik alanlar bükülüyor. Vücudumu kaplayan aşırı miktar nedeniyle her biri kendi kuvvetini uygulamak için mücadele ediyor. Manyetik alanlar tekrar tekrar dönmeye ve kendi üzerlerine çökmeye başlıyor. Bu olurken, içime eklenen kimyasallarla reaksiyona giriyor.

Kalkıştan önce, vücudumdaki alanı güçlendirmek için sürekli olarak manyetik alaşımlarla beslendim. Giysimin mıknatısları içindeki kutuplar değiştikçe, hücrelerim etrafımdaki kaotik değişime tepki vermeye başladı. Kemiklerim ve etim karanlık maddenin etkisiyle çekilip itilerek sıkıştırılıyor. Ne zaman kutuplar birbirinden ayrılrsa

Diğer yandan kendi bedenim esnemeye başlıyor. Değiştiğimi bilsem de, aslında değişimin gerçekleştiğini hissedemiyorum. Tıpkı teorize ettiğimiz gibi, ağrı reseptörleri karanlık madde portalının içinde tamamen kapanmış durumda.

Ancak, sanki her şey ağır çekimde gerçekleşiyor gibi. Portal karanlık, bu yüzden bedenimi göremiyorum. Ancak zihnimde gerçekleşen ve dönüşümümün bilincinde olmamı sağlayan garip bir bilgi var. Dünya'da sadece birkaç saniye olduğuna emin olduğum şey, ben değiştikçe günler gibi hissettiriyor. Sanki her uzvum için bir hafta harcanmış gibi, kollarım ve bacaklarım uzarken titiz bir tempoda hareket ediyor.

İlk büyüyen ayak parmaklarım ve el parmaklarım. Her bir parmak bir yolcu uçağı büyüklüğüne ve ötesine ulaşıyor. Her iki avucum da yeni parmaklarımı destekleyecek kadar büyük bir ölçeğe evriliyor, aynı şekilde ayaklarım da. Kollarımın kemikleri Eyfel Kulesi'yle boy ölçüşebilecek kadar uzuyor ve ben karşılaştırma yapmayı unutuyorum. Kalın kalçalarım Uranüs büyüklüğünde bir kışkı destekliyor. Dev bir kadına dönüşümüm her şeyi kuşatıyor, dokunulmadık hiçbir yerim kalmıyor. Klitorisimin genişlediğini bile hissediyorum, Florida büyüklüğünde olsaydı şimdi Chicago Fasulyesi'ne benzeyen yumru.

Karanlık maddenin derinliklerinden çıktığımda artık bir Titaness'im. Portaldan bir şelalenin altından çıkar gibi çıkıyorum. Bir an karanlığın mürekkepli havuzuyla bir olurken, bir an sonra yıldız ışığıyla yıkanıyorum. Güneş ışığı kıvrımlarımdan parlayarak kenarımı aydınlatıyor. Karanlık maddenin bir parçası olduğum için, insan formum gibi ışığı emip yansıtmıyorum. Bunun yerine, etrafımda parlaltının bir aura gibi aktığı, yıldızlardan gelen ışıltının dış hatlarımı izlediği bir parlaltı var.

"O şeyin içinde birinin yaşadığını bilmiyordum," diyor alçak bir ses uzaktan.

Üçüncü Bölüm

Yeni bedenimle o kadar büyülenmişim ki, karşımda oturan adamı neredeyse kaçırıyorum. Uzun, zayıf gövdesi yatak şeklindeki sütlü bir bulutun üzerinde dinleniyor. Kendi teninde rahat olduğu belli olan adam önümde çıplak uzanıyor. Uçsuz bucaksız uzayın koyu bukleleri, beni içine çekerken yıldızlarla bezenmiş gözlerinin üzerine dökülüyor. Benim de onun her bir parçasına baktığımı fark ettiğinde yakışıklı yüzüne bir gülümseme yayılıyor. Aleti doğrudan bana bakacak şekilde bacaklarını araladığında, konuştuğum adamın Dünya olduğunu anlıyorum.

"Ben orada yaşamıyorum, sadece o kapıdan geçtim," diye açıklıyorum. İleriye doğru birkaç adım atarak, geçidin yerçekimsel çekimini geride bırakıyorum. Yerçekiminin yokluğu kıvrımlarımı baştan çıkarıcı bir şekilde zıplatıyor. Göğüslerim sanki ana gezegenime merhaba dercesine havada süzülüyor ve dalgalanıyor. Kalçalarım ve kığım hayatta olmanın ne kadar güzel olduğunu ifade edercesine çırpınıyor. O ukala sırtışıyla beni izliyor ve hareket etme şeklimi sevdiğini söyleyebilirim.

"O halde, evime hoş geldiniz. Gelip benimle oturmak ister misin?" Geniş eliyle kozmik yatağa vurarak davet ediyor. Hem yeni formuma alışmak hem de yerçekimsiz ortama alışmak biraz zor, ama bir şekilde başarıyorum. Sabit bir tempoda ilerlerken, sanırım hissettiğimden daha soğuk görünüyorum. Dürüst olmak gerekirse, Dünya'nın doldurulmuş bir dildo gibi kendi başına fallik bir nesne olduğunu düşünmüştüm. Dünyayı bir oyuncak gibi kullanıp görevimi tamamlamayı planlıyordum. Yıldız tozundan yapılmış bir adama ait dev bir penisin üzerinde var olduğumuzu öğrenmek hazırlandığım şey değildi.

Samanyolu yatağı şaşırtıcı derecede rahat. Dünya'nın yanına baştan çıkarıcı bir şekilde tünediğimde galaktik ışığın yumuşak girdapları bedenimi yastıklıyor. Daha önce hiç onun kadar yakışıklı bir adam görmemiştim.

Bu kadar seksi birine yakın olmak karnımın içinde balinaların ters takla atmasına neden oluyor. Yanımdaki bu tanrıya bakarken yetersizlik duygusu içime işlemeye başlıyor. Bu, hem kadınların hem de erkeklerin kurban edilmiş hayatlarını onuruna kabul eden bir adam. Bütün bir mikrokozmos onun aletinde var oluyor. Eskiden onun sikiyle yaşayan bir bilim insanı olarak, benimle seks yapmak istemesi için ona ne sunabilirdim ki?

Serçe parmağı öne doğru uzanıyor ve benimkine değişiyor. Bu ince dokunuş tüylerimi diken diken ediyor. Sadece bu tek etkileşim bile sahip olabileceğim tüm şüpheleri korkutmaya yetiyor. Sert ve azgın bir adamın yatağında oturan çıplak bir kadını. Ve tamamlamam gereken bir görevim var.

Kirpiklerimin arasından gözlerinin içine bakıyorum. Dilimi dudaklarımın üzerinde gezdirerek, hareketlerimle dikkatini ağzıma çekiyorum. Tam da tahmin ettiğim gibi işe yarıyor. Bana bakarken dudakları aralanıyor ve sanki tadına bakmak istiyormuş gibi eğiliyor. Hamlemi yapıyorum, parmak uçlarımı yüzünün kenarındaki karmakarışık siyah tellerin arasından geçiriyorum. Gözleri dokunuşumla kapanıyor ve işte o an öpmek için eğiliyorum.

Ağzının tadı berrak şelaleler gibi, nefesi serin dağ havası gibi. Dudaklarımız birbirinden ayrılırken dillerimiz temkinli bir şekilde birbirini keşfediyor. Yalarken uzun, durgun darbeler ağzımın içini okşuyor. İçimden yumuşak bir inilti çıkıyor, bu ses onun ellerini sırtımda birleştirip beni içine çekmesine neden oluyor. Sırtımın alt kısmında fısıltıya benzer bir kürk çırpıntısı kayıyor.

Bu son his gözlerimin açılmasına neden oldu. İçgüdülerim devreye giriyor ve yataktan fırlıyorum, sırtımı defalarca fırçalayarak az önce üzerime koşan şeyi uzaklaştırmaya çalışıyorum. Yatağın üzerinde, oturduğum yerin hemen arkasında pofuduk bir kedi vardı.

"O sadece Leo," diyor Earth turuncu tekirin kulağının arkasını biraz kaşırken, "çok tatlı biri ama sürekli ilgiye ihtiyacı var."

Kedi omzunun üzerinden bana bakıyor ve sevimli bir cıvıltı çıkarıyor. Zihnim takımyıldızlar hakkında bildiklerimi gözden geçiriyor ve başka hangi evcil hayvanları benim diyebileceği konusunda endişelenmeye başlıyorum. Umarım ben buradayken Akrep burcuyla karşılaşmam.

Burada. Bir kediyle başa çıkabilirim, başka bir şey muhtemelen kaçıp ılık atmama neden olur.

Bir kedi yavrusunun beni korkutmasına izin verdiğim gerçeğıyle oynamaya çalışarak yatağı geri oturuyorum. Görevimi aklımda tutmalı ve bizi tekrar havaya sokmalıyım.

"Sorun değil, o çok tatlı." Leo mırılıyor ve birkaç kez bana sürtünüyor, yatağı yığılmadan önce ileri geri yürüyor. Dünya'yı tekrar baştan çıkarmaya nasıl başlayacağımı düşünürken yumuşak kürkünü okşamaya devam ediyorum. Kollarımın üzerine yaslanıp göğüslerimi dışarı çıkartıyorum. Tabii ki hemen fark ediyor ve bana yaklaşıyor. Bu hareket, uçak gövdesinin kaslı kalçalarına çarpmasına neden oluyor. Çarpışmadan sonra bacağında parlayan bir ejakülat lekesi fark ediyorum. Onun içime boşalmasını sağlamalıyım ve görünüşe bakılırsa zamanım azalıyor.

"Nerede kalmıştık?" diye takılıyorum yanıma otururken. Kediden uzaklaşıyorum ve ona doğru eğiliyorum. Parmaklarımı tekrar saçlarına dolayarak elmacık kemiklerinin keskin köşelerine bir öpücük konduruyorum. Elleri, kalçalarımın kıcımın birleştiğı yeri kavrayana kadar bacaklarımın üzerinde kayıyor. Ona doğru eğilerek, meme uçlarımın tomurcuklar sertleşmeye başlayana kadar pazusu boyunca sıyrılmasına izin veriyorum. Çevresel görüşümde sikiinin seğırdiğini görüyorum ve panik göğsümü ele geçiriyor. Onun uyarılmasından dolayı sarsılan görev kontrolündeki tüm insanlar için endişeleniyorum ve sabit kalmalarına yardımcı olacak tek bir şey düşünebiliyorum.

Elimi aşağı uzatıp shaftını sıkıca kavriyorum. Elimin evdekiler tarafından görülüp görülmediğı ya da hissedilip hissedilmediğı hakkında hiçbir fikrim yok ama karanlık madde değişiminin beni insan gözüne görünmez hale getirdiğini umuyorum. Ne de olsa, tam dönüşüm geçirene kadar Dünya'nın bedenini göremiyordum, bu yüzden çıplak gözle de algılanamaz olmam mantıklı olacaktır. En azından, avucumu Kuzey Amerika'nın etrafına sararken öyle olmasını umuyorum.

Dokunuşumla aleti zıplıyor ama aletin etrafını sımsıkı kavradığım için hareketi kısıtlanıyor. Elimden aşağı endişe verici bir hızda sıvı damlıyor ve çoktan boşalmaya başladığından endişeleniyorum.

Şefkatle, orgazm sürecinde olup olmadığını ya da sadece

işlerin nasıl gittiğinden heyecan duyup duymadığını ölçmek için şaftını yukarı ve aşağı doğru çalıştırmaya başladım

ilerliyor. Ritmime uymayan yüksek bir h p rdetme sesi dikkatimi dağıtıyor. Leo'ya baktığımda, başı  ne eğikken bir bacağını gururla boşluğa doğru uzattığını görüyorum. Bugün bolca oral aksiyon bekliyordum ama bir kedinin kendini tımar etmesi şeklinde değil. Yine de elimdeki siki okşamaya ve dudaklarıma bastırılmış dudakları öpmeye devam ediyorum, arka plandaki ıslak ve özensiz müziği duymamak için elimden geleni yapıyorum. Leo ağzındaki çok fazla kıl yüzünden hıçkırmaya başladığında, gülmemek için kendimi zor tutuyorum.

" z r dilerim, sadece dikkatim dağıldı," diyorum yanımda kartal gibi oturan kediye bakarak. Leo sanki ondan bahsettiğimi biliyormuş gibi bacaklarının arasından bize bakıyor. Yeşil gözleri tekrar başlayıp başlamayacağımızı görmek için yavaşça kırpışıyor. Umarım Dünya bir şekilde Leo'yu hareket etmeye ikna eder de kesintisiz devam edebiliriz. Dünyayı kurtarmak bir şeydir, ama bunu dev bir kedinin dikkatli bakışları altında yapmak gerçekten yapmak istediğim bir şey değil.

Soğukkanlı davranmaya çalışarak, kulağının hemen altındaki noktayı kemirirken Dünya'ya fısıldıyorum, "Belki de o gidene kadar yavaşlamalıyız?"

Genelde hayvanları sevsem de Leo'nun arkadaşlığının seksi olmadığını anlayınca tekiri kucağına alıp uzaklaşıyor. Evcil hayvanlarına iyi davranan bir adamda çok seksi bir şey var ve Earth' n kucağındaki k rk demetine mırıldanma şekli tamamen tahrik edici. Bu ve devasa kediye taşımak için esnerken geniş omuzlarından yayılan saf gücü görmek. Her hareket, kaslı gövdesinin sırt ve vadilerini kıyıdaki dalgalar gibi dalgalandırıyor. Ve kı ının her sıkma adımımda dans edişi, lanet olsun, onu yakalamak ve içime girerken onu yakınıma çekmek istiyorum. Big Dipper'ı bir kedi ağacı olarak kullanarak, arkasını dönüp bana dönerken daha da iyi bir görüntü vermeden önce kabarık kediye nazikçe kep eye **bırakıyor.**

Sikinin bacağına her vuruşunda parlayan ıslaklık kalçasından aşağı sızıyor. Ağrıyan amım beni dinleyecek tanrılara dualar gönderiyor ve artık dikkatimin dağılmamasını istiyor. Bu sefer yatağa oturduğunda, önüne   k p diz   k yorum. Ben değilim

Başka aksilikleri riske atmaya istekliyim ve sikini sıkıca kavradığımda dünyanın kaderini ellerimde tutuyorum. Kelimenin tam anlamıyla.

Dünyanın altından yukarı bakarak onu yavaşça okşuyorum. Vücudunda dolaşırken, uzay tozundan yapılmış saçları avuçlarımı gıdıklıyor, baldırlarından yukarı, dizlerinin üzerinden geçiyorum ve bana yer açmak için uyluklarını nazikçe bastırıyorum. Ona daha da yaklaşıp, iri göğüslerim bacaklarının üzerinde durana kadar yükseliyorum. Dev gibi bir kadın olmanın, avuçlarımın içine dökülen şımarık küreler şeklinde faydaları var. Her birini avuçlarımın içine alarak sikini yastıksız okşamamla sarıyorum. Onları göksel aletin etrafında aşağı yukarı zıplattığımda alçak bir zevk homurtusu benim ödülüm oluyor. Yapışkan yaşam özü göğüslerimin çatlağından aşağı akmaya başlıyor, sıvı sabit vuruşlarımı kayganlaştırıyor.

"Ben, şey," diye başlıyor, konuşurken sesi biraz gergin çıkıyor, "daha önce hiç bir kadınla birlikte olmadım. O yüzden biraz heyecanlıyım."

Sözleri beni hazırlıksız yakalıyor ve düşüncelerimi yeniden toparlayamadan duraksamama neden oluyor. Hay sikeyim. Bakire olmasıyla ilgili hiçbir endişem yok. Aksine, daha önce sikine hiç dokunulmadığını düşünmediğim için kendime kızıyorum. İnsan ritüellerimiz sırasında ona verdiğimiz küçük gıdıklamaları saymazsak tabii. Bu benim işimi hem kolaylaştırıyor hem de sonsuz derecede zorlaştırıyor. Bir yandan, bu inkar edilemez derecede seksi adam açıkça benimle takılmak için fazlasıyla istekli. Öte yandan, eğer yükünü çok hızlı boşaltırsa, tüm dölünü içime alsam bile bu dünyayı yıkıma sürükleyebilir. Sadece onun boşalmasını sağlamakla kalmamalı, bu deneyimin doğal felaketlerin toprakları mahvetmesini önleyecek kadar uzun sürmesini sağlamalıyım ve bunu beş saniyelik bir meme işinden sonra patlamaya hazır biriyle yapabilir miyim bilmiyorum.

Kendime bir görevde profesyonel olduğumu hatırlatıyorum ve görevim zorluklarla dolu olsa da, insanlığı kurtarmak hala bana bağlı. Bunu aklımda tutarak öne doğru eğiliyorum ve memelerimin arasındaki penis gezegenine akmadan önce ucunda boncuklanan pre-cum akışını yalıyorum.

"Mmm, gerçekten mi bebeğim?" Soruyu ona karşı baştan çıkarıcı bir şekilde mırıldanıyorum. "Bana sadece rahat hissettiğin

hızı söyle ve ben de takip edeyim, tamam mı?" Ucunu emerken kutup buzullarının ağızıma batmasına izin veriyorum. Onları eritmemeyi umarak

onu ağızımdan çıkarırken ıslak kafasına soğuk hava üflüyorum.

"Kahretsin, bu işte çok iyisin. Durma, her şey çok iyi hissettiriyor." Her ne kadar üflenlen havanın tekniğın bir parçası olmaması gerekse de sanırım oral seks hoşuna gidiyor. Övgü dolu sözleri devam etmemi sağlıyor, memelerimi şaftına doğru sallarken yumuşak ucunu emiyor ve sonra soğutuyorum.

Eylemlerimin gezegeni nasıl etkileyeceğı konusunda endişelenmeyi bırakmam gerektiğini fark ederek, gerçekleştirdiğim cinsel eylemlere odaklanmaya çalışıyorum. Dudaklarımı yalayarak onun tamamını ağızıma almaya hazırlanıyorum. Onu santim santim batırırken, dilimin Güney Amerika'nın sert sıradağlarıyla nasıl flört ettiğini düşünmemek elde değil. Gözlerimi sıkıp kapatarak, hayal gücümü sıradan bir adamın üzerine gittiğini düşünmeye zorluyorum.

Tek görebildiğim yürürken kıcının nasıl görüldüğü, meme uçlarım ona değdiğinde kollarının nasıl büküldüğü ve yıldızların gözlerinde nasıl parladığı. Dünyayı kurtarmaya bu kadar kararlı olmasaydım, kesinlikle Dünya'ya aşık olurdum. Sanki onu düşündüğümü hissetmiş gibi, ellerinin boynumun dibinde kıvrıldığını hissediyorum. Ağızıma pompalarken nazikçe başımı sabit tutuyor. Boğazımın arkasında onun tadını alıyorum, deniz kadar tuzlu ve bir o kadar da serinletici.

Gözlerimi açtığımda onu büyük bir şaşkınlık ve şefkatle aşağıya bakarken buluyorum. Bu kadar güzel birinin benim hakkımda böyle hissetmesine şaşırılmış bir şekilde, geniş gözlerle onu izliyorum. Şehvet içime doluyor ve bu tanrısal yarattığı becermenin beni bir kahraman yapacağına inanamıyorum. Kendimi kesinlikle dünyanın kurtarıcısı gibi hissetmiyorum, bu siki ağızımdan alıp sıırıslıkam amıma sokmaya hazır olduğum için daha çok kızışmış bir hayvan gibiyim.

Birkaç hamle daha yapınca büzülmüş dudaklarımda zonklamaya başladı. Zirveye daha fazla yaklaşımadan önce, uzunluğunu ağızımdan dışarı sürüklüyorum. Çuvalını nazikçe çekştirerek, bir sonraki hamlemi yapmadan önce yaklaşan doruk noktasının baskısını biraz hafifletiyorum. Kendimi sabitlemek için sol elimi kalçasının üstüne koyarken, diğer elimi göğsünün üzerine koyuyorum. Küçük bir dürtmeyle, yatağa uzanmasını istediğimi ona sözsüz olarak bildiriyorum. Böyle olunca

Heves onu çok itaatkâr yapıyor ve ben üzerine çıktığımda zahmetsizce sırt üstü yatıyor.

Eğer bunu sürdürmek istiyorsam, henüz üste çıkamam. En azından onu sikmek için. Bunun yerine vücudumu döndürüyorum ve ıslaklığımı yüzünün üzerinde gezdiriyorum. Elleri doğrudan kıcıma gidiyor, susuzluğunu gidermek için bana ihtiyacı varmış gibi beni ağzına doğru çekiyor. İki parmağımı aşağı kaydırarak dudaklarımı aralıyorum, böylece onun dokunuşunu arzuladığım noktaya net bir şekilde odaklanabiliyor. Bir devlet büyüklüğünde bir klitorise sahip olmak, vücudumda titreşen hislerin karşılaştırılamayacağı anlamına gelir. Bacaklarım kulaklarının yanında seğiriyor, her sıçrayışta başını hafifçe sıkıyor. İleri geri sallanırken dilini kıvrımlarımın arasında sallıyor, alnı yanaklarıma bastırıyor ve güçten beni sallıyor. Kıvrımlarımın hareketini sevdiğini söyleyebilirim, çünkü kıcımlı her salladığında, en etli yerimi sertçe kavırıyor. Eski bedenim beni sıkıca tuttuğu için morarırdı, ama bu eterik form sadece sonuçsuz hissin tadını çıkarıyor.

Eğlenceye katılmak için bir elini içeri kaydırarak iki parmağını ıslak girişime kolayca sokuyor. Onun nazikçe gerilmesi harika hissettiriyor. Onun sürtünmesine daha fazla ihtiyaç duyarak kendimi ileri geri sallanırken buluyorum, dili klitorisimde gezinirken parmaklarını beceriyorum. Uyumlu bir ritim keşfetmek onun için kolay oluyor ve hareketlerimi kendi itişleriyle eşleştiriyor. İçimde kıvrılarak, sistemimi geri dönüşü olmayan bir noktaya kadar elektriklendiren her noktaya çarpıyor. Uzaya onu boşaltmak için gelmiş olabilirim ama onun yerine kendimi yıldızları görürken buluyorum. Hızım arttıkça uzayın sessizliğinden zevk çılgınlıkları yükseliyor. Amımı yüzüne sürterken kayganlığımın çenesini kapladığını hissediyorum, beni uçuruma götürmek için dilinin daha hızlı çalışmasına ihtiyacım var. Aşağı doğru eğilerek altımızda uzanan sütlü yıldız tabakasını kavırıyorum ve ağzını sürerken yumruklarımı sıkıyorum. Göğüslerim çılgınca zıplıyor, ağrıyan amımı eline her bastırdığımda her yöne doğru süzülüyor.

Çok yaklaştım ve o da bunu biliyor. Sanki yüzüne bir kadının boşalmak üzere olduğunu anlamış gibi sikişin gururla canlandığını görebiliyorum. Bu aşık tanrı durmuyor ve yorulmuyor. Bunun yerine her şeyini bedenime veriyor, beceriyor, yalıyor, okşuyor ve

Ben serbest kalana kadar beni sıkıyor. Bu devasa bedenin her bir siniri gergin, orgazmı derinliklerimden çekerken gözlerim bile kapanıyor. Galaksiler yaratabilecek bir patlamayla sonunda boşalıyorum. Duvarlarım parmaklarının etrafında titriyor, yüzünü cinsel sularıyla doldururken onu daha derine çekiyor. Evrene saldığım çılgınlık, ben boşalırken sessizliği paramparça ediyor. Havasız bir boşlukta nefes nefese, yükseklerden aşağı iniyorum ve dilini hala şefkatle beni tadarken buluyorum.

Sikine doğru eğilirken minnettar öpücüklerimi her seferinde bir tane olmak üzere vücuduna bastırıyorum. Amım serbest bırakılmamdan dolayı titrerken tembelce birbirimizi yalıyoruz. O an yumuşak, his lüks, ama sikinden sızan su bana dünyadaki tüm zamana sahip olmadığımı hatırlatıyor. İşte bu, hazırlandığım an. Her bir döl damlasını sağmamın ve beni galaktik tohumuyla doldurmasına izin vermemin zamanı geldi.

"Benim için bu kadar sert olmanı seviyorum," diyorum yüzünden kayarken. Ben uyum sağlarken bir elini sürekli üzerimde tutuyor, sanki bırakırsa yerçekiminin beni alıp götüreceğinden korkuyormuş gibi. Dünya beni sertçe kavrayıp sıkarken, kabaran göğüslerim aşağıdan destekleniyor. Acı ve zevk vücuduma roket gibi çarpıyor ve içimin derinliklerinden bir inilti çıkarıyor. Dünya'ya bakarak, ona bir öpücük vermek için eğildim. Ağzım hâlâ ıslak, öpüşürken kendi tadımı alıyorum. Elleri kalçalarımın doğru iniyor, beni daha yakına çekiyor ve öpüşmemizi daha da derinleştiriyor. Dillerimizin birbirine değdiği an, onu içime bastırdığım andır.

"Kahretsin bebeğim, sen bu dünyanın dışındasın," diye homurdanıyor açık ağzımın içine, hem sikini hem de dilini alabildiğim kadar derine sokmadan önce. Anında, bin yıldır beklediği doruğa ulaşmak için altımda debelenmeye başladı.

"Mmm, çok iyi hissediyorsun," diyorum geri çekilirken. O patlamadan önce hızın kontrolünü ele almam gerekiyor. Bir elimi göğsüne koyarak kendimi sabitliyorum, hızlı sikişiyle savaşıyorum ve bizi daha sürdürülebilir bir hıza doğru yönlendiriyorum. Sürüş sırasında kalçalarımı döndürerek, rahatlayıp kontrolü devredinceye kadar istekli arzularını bastırıyorum. Dikkatini aşırı hevesli sikinden uzaklaştırmak isteyerek, vücudunun geri kalanını bir amaçla keşfetmeye başlıyorum.

Parmaklarım derinlemesine kazınmış kaslarının çizgilerini izliyor, tırnaklarımı şehvetli bir şekilde vücudunda gezdirmeden önce yumuşak ve çırpınan okşamalar arasında gidip geliyor. Dilimi meme uçlarının üzerinde gezdirerek, gergin bölgeye hem sıcak hem de soğuk hava üfleyerek oynuyorum. Dişlerimle onu çekiştiriyorum, kulağının lobunu, alt dudağını, boynunun diplerini usulca ısıyorum. Vücuduna dokunmadığım zamanlarda ellerimi saçlarında gezdiriyor, ritmime uyması için saç tellerini döndürüyor ve çekiyorum. Her dokunuşumda gösterdiğim özen, onu çıkıntıdan uzaklaştırmak için işe yarıyor. Dünya altımda uzanıyor, o ilginin tadını çıkarırken etrafımızdaki uçsuz bucaksız boşluğa zevk çığlıkları yayılıyor.

Buraya üstlenmek için gönderildiğim doruk noktasına yaklaşırken onu izliyorum. Çatık kaşlar, şehvetli hırıltılar, boynundan ve kollarından fışkıran damarlar, neredeyse orada. Görevimi tamamlayacak kelimeleri kulağına fısıldamak için eğildiğimde göğüslerim göğsüne bastırıyor.

"Becer beni, bebeğim."

Sanki bir canavarı harekete geçirecek şifreli cümleyi söylemiş gibiydim. Elleri beni yerimde tutarken gözleri fal taşı gibi açıldı. Çılgınca amıma vuran Dünya, insanlığın onu uzun süredir sınırdaki tuttuğu orgazmın peşine düşüyor. Tüm vücudum darbenin etkisiyle zıplıyor ve elleri her kıvrımı sevgiyle keşfediyor. Karnımda aşağı yukarı dolaşıyor, göğüslerimi yoğuruyor, kıcıma yapışıyor, umutsuzca dokunabildiği kadar çok yerime dokunmaya çalışıyor. İticileri çılgınca, sikişinde fark edilebilir bir hız yok, sadece vahşi bir ihtiyaç var. Ve sonra, her şey oluyor.

Şu anda rahmimin derinliklerinde itilip kakılmakta olan sevdiklerimi kurtarmak için dua edercesine "Tanrım, lütfen" diye haykırıyorum ama Dünya'nın ona daha fazlası için yalvardığımı düşündüğünü biliyorum.

Körüklerim, "Evet, bebeğim. Bu büyük yarak için yalvar. Böyle inlemeye devam edersen beni boşaltacaksın."

Ne olursa olsun patlayacağını bilsem de, ondan sütü sağan kişi olmanın ateşli bir yanı var. Son bir inilti ve birkaç pompayla altımda hareketsiz kalıyor. Amımı ipleriyle boğarken duvarlarım onun nabız gibi atan bedeninin etrafında geriliyor.

döl. Rahim ağzımın fıskıran kremi dünyadan uzaklaştırmasını sağlamak için kaslarımı sıkıyorum, böylece onun yükünü vücudumun derinliklerine çekebileceğimi umuyorum. Etrafındaki her kasılmayla birlikte Dünya zevkten titriyor. Ağzından dökülen cinsel küfürlerin akışını zar zor fark ediyorum, sikinden dökülen akışa o kadar odaklanmışım ki. Zihnim şüphe ve korkuyla dolu, Dünya'yı baştan çıkarmakta bu kadar iyi bir iş çıkararak gezegendeki toprakları yok olmaktan kurtarma görevimde başarısız olup olmadığını merak ediyorum.

Gözlerini açarak ve ellerini kalçalarımın aşağı yukarı ovuşturarak, sanki kendini şimdiki ana yeniden yönlendirmeye çalışıyormuş gibi yüksekte inmeye başlıyor. Ağır bir kalp ve dolu bir amla, onun üstünden yuvarlanıyorum. Kalçalarımın aşağı damlayan sıvı, eğer ben yakalamak için etrafta olmasaydım saldığı sıvı miktarının ne kadar yıkıcı olacağının bir göstergesi. Keşke annemi arayabilsem ve evde her şeyin nasıl olduğunu öğrenebilsem ama yapamıyorum. Geldiğimden beri ilk kez, artık gidecek bir evim olmadığını farkına varıyorum.

Keder ve şokla olduğum yerde donup kaldığımdan, yatağa uzanana kadar yatağa çekildiğimi fark etmiyorum. Dünya sırt üstü yatıyor ve beni kolunun kıvrımına getiriyor, böylece göğsünü yastık olarak kullanabiliyorum. Bu şekilde yoldaşça bir sessizlik içinde kalıyoruz, o hidrojen bakımından zengin havayı solurken başım göğsüyle birlikte yükselip alçalıyor. Sanki işimizin bittiğini hissetmiş gibi Leo yatağa atlayıp yanımıza kıvrılıyor ve üçümüz birlikte uykuya dalıyoruz.

Dördüncü Bölüm

Yanağıma bastıran küçük **bir** ayak beni uyandırıyor. Gözlerim odanın mürekkep gibi karanlığına alışıyor ve bir an için kafam karışıyor. Ayak bana tekrar vurduğunda nerede olduğumu hatırlıyorum. Leo yanımdaki yastığa yayılmış, arka ayaklarını uzatmış ve uykumda bana dokunuyor. Kozmik örtüler etrafımı sarıyor ama Leo ve benim dışımda yatak boş. Dünya gitmiş. Doğrulduğumda battaniyeler omuzlarımdan düşüyor ve ben odaya bakarken göğüslerim ortaya çıkıyor. Leo da uyanıyor ve sabah tırmalamaları için yavaşça kucağıma geliyor. Kulaklarının arkasını, sırtını ve çenesinin altını okşayarak tüy yumağını memnun ediyorum. Birkaç dakika sonra sıkılıyor ve yataktan fırlayıp etrafımızdaki açık alana doğru çalımli adımlarla ilerliyor. Yapacak başka bir şey olmadığı için tekrar uzandım ve kendimi uykuya bıraktım.

Yatağın üzerindeki hareket beni uyandırıyor. Zaman kavramım yok, bu yüzden sadece bir dakika mı yoksa bir saat mi uyuduğumu söyleyemiyorum. Tek bildiğim, yanımda oturan Dünya'ya bakarken bedenimin dinlenmiş ve ruhumun mutlu hissettiğidir.

"Hey," diye fısıldıyor usulca, "Seni uyandırmak istemezdim, bu sabah nasılsın?" Uzanıyor ve konuşurken beni kendine yaklaştırıyor.

"Erken uyandım ve sen gitmiştin. Leo bana biraz eşlik etti, sonra o gidince tekrar uykuya daldım." Boynuna sokuluyorum ve ulaşabildiğim her yerine öpücükler konduruyorum.

"Bu konuda," diyerek benden uzaklaşmaya başladı. Doğrulup arkasına uzandı ve devam etti: "Sana özel bir şey almak istedim. Senin gibi birinin hayatıma girmesini hiç beklemiyordum ve şimdi buradasın, gitmene izin vermek istemiyorum," dedi.

nasıl hissettiğini açıklayacak kelimeleri ararken duraksıyor. "Burada ilahi muadil dediğimiz bir şey var. Tüm gezegenler ve onların kaderli aşıkları hakkında hikayeler var."

"Mars ve Venüs gibi mi?" Venüs ve Mars sanatta ve edebiyatta sıklıkla birlikte tasvir edilirler, kader arkadaşı olmaları neden sevgili olduklarını açıklayabilir.

Dünya bana şaşkınlıkla bakıyor, "Kesinlikle! Onları tanıyor musun?"

"Pek sayılmaz, onları biliyorum. Ama onlarla tanışmadım ya da başka bir şey. Bildiğim tek gezegen sizsiniz." Cevaplarımı doğru ama kısa tutmaya çalışıyorum.

Sanırım karanlık, eterik yüzünde kızarmış bir ifade yakalıyorum ama belki de sadece görüyordumdur. Gülümseyerek devam ediyor: "Venüs ve Mars gibi, herkesin hayat yolculuğunda birlikte olması gereken özel bir ruhu vardır. Eşim hakkında bana anlatılan hikâyeler bir kadın hakkındaydı, beni koruyacak ve sevecek güzel bir dev dişi. Onun Dünya topraklarının ve yaşamlarının koruyucusu olduğu söylenir." Sonraki kısmı söylerken gözlerini kaçırıyor.

"Buna hiç inanmamıştım. Yani, Venüs ve Mars, Jüpiter ve Juno, kendimi bildim bileli birbirlerini tanıyorlar. Ama daha önce hiç dev bir dişiyle tanışmamıştım. Sana kadar."

Sözleri beni kimsenin etkilemediği bir şekilde etkiliyor. Elbette Yunan mitolojisinde Dünya'nın ilksel tanrıça Gaia olarak nasıl kişileştirildiğini biliyorum. Ya da Romalılar için Terra Mater, Dünya'nın ve bereketin tanrıçasıdır. Bir de İskandinav mitolojisindeki dev dişi Jörð var, Thor'un annesi. İnsanlık tarihindeki tüm bu hikayeler uzayda paylaşılan hikayelerle aynıdır. Ve ona göre, ben bu Tanrıçayım.

Uygarlık üstüne uygarlık geçiyor aklımdan, hepsinin tarihi ve mitolojileri dünyayı ve halklarını koruyan dev bir kadına işaret ediyor. Düşüncelerime o kadar dalmışım ki, o konuşana kadar Dünya'nın elinde ne olduğunu fark etmiyorum.

"Celeste'm," gözlerim elinde tuttuğu yüzüğe takılıyor, "İlahi yollarımız kesiştiği andan itibaren güzelliğin beni mest etti. Uzayın enginliğinde, evrenimin merkezi haline geldin."

Sana sonsuz bağılılığımı sunuyorum, aşkım, tanrıçam. Ölümsüz kalbimin her atışıyla, seni beslemeye ve onurlandırmaya, sonsuzluğun kucağında senin yanında durmaya yemin ediyorum.

Şimdi önünde diz çöküyor ve sana sevgilim deme şerefine nail olmak istiyorum. Beni elinle onurlandırır mısın ve birlikte kaderlerimizi sonsuzluğun goblenine dokuyalım?"

Hayatımdaki her şey beni bu ana getirmiş gibi hissediyorum ve bunun nedeni onun kader arkadaşı olmam olabilir. Belki de bu görev gezegeni becermekten daha fazlasıydı. Belki de beni kaderimdeki sevgilime ulaştırmak için gerçekten ilahi bir şekilde düzenlenmişti. Tanrıların birbirleriyle arkadaşlık kurduklarına dair yüzyıllardır anlatılan hikayeler var. Ama Dünya'nın sıradan bir tanrı olmayan bir eşe ihtiyacı olduğu açık. Onu bu kadar değerli yapan şeyin ne olduğunu anlayacak birine ihtiyacı var. Sadece onun topraklarında yaşamış, havasını solumuş, gezegeninin penisinde yaşayan harika insanları tanımış biri, bir horoz üzerinde var olmanın ne kadar kırılğan olduğunu anlayabilir. Bana öyle geliyor ki yıldızlar, Dünya'nın ilahi sevgilisiyle tanışmasını sağlamak için doğru şekilde hizalandı.

İşte bu yüzden "Evet!" diyorum.

Yüzük tam oturuyor, Dünya onu bana takarken soğuk buz ve kaya parçaları parmağımda nazikçe kayıyor.

"Sana bunu almak için Saturn'e gitmiştim. Uyduğuna sevindim. Aslında sana çok yakıştı." "Gerçekten iyi görünüyorsun." diye eklerken gözleri çıplak bedenimde geziniyor.

Hiç sarkmamış olmasına rağmen, gezegensel penisinin tam güçle geri döndüğünü söyleyebilirim. Sadece bana bakarak sikinin zıplamasını izliyorum ve dün geceki gibi ucundan döl akmadığını görünce rahatlıyorum. İyi haber şu ki, ben buradayken Dünya bir daha asla yedeklenmeyecek. Mavi gezegenin mavi taşakları tarihe karışacak.

Beni izlerken onunla alay ederek sol elimi göğüslerimin kıvrımında gezdiriyorum. Buzlu yüzey bana dokunduğunda yüzük arkamda tüylerimi diken diken eden bir iz bırakıyor. Bedenimin onun hediyesiyle çakıl taşı gibi olduğunu görmek, Dünya'nın derinliklerinden yırtıcı bir hırıltı çıkarıyor, herkesin ona ait olduğumu bilmesini sağlayan bir hırıltı. Gözlerindeki yıldız ışığı, burada bulmayı hiç beklemediğim ilkel bir seyle parlıyor.

Elimi aşığıya indiriyorum, yumuşak, yuvarlak göbeğimi şefkatle bastırıyorum, ta ki şişliğini geğip kalęalarımın arasındaki boşluğu bulana kadar. Süslenmiş parmağımı alıp içimin derinliklerine bastırıyorum. Görebilmesi için bacaklarımı iyice açıyorum ve sadece yüzük görüne kadar durmuyorum. Başımı arkaya yatırıp y ü z ü k parmağım içime girip çıkarken inliyorum. Her yerim kayganlaşınca elimi tutup dudaklarına götürüyorum. Elimini ona dokunmak için aşığı indirmeden önce tadımı yalayarak bana açılıyor.

"Elin sikimin etrafında çok güzel görünüyor, ama sanırım amın daha iyi görünecek," sözleri beni karnımın üzerine atmadan önce zar zor kaydedildi. Çarpmanın etkisiyle kıkırdıyorum, bakir erkeğimin benimle bu kadar oynak olmasından etkileniyorum.

"Neye gülüyorsun, Celeste?" Sözleri kulağıma o kadar yakın ki irkildim, konuşmak için eğildiğini bile hissetmedim. "Bu sana komik mi geliyor bebeğim?"

Sonik bir patlama sesi gibi gelen şey aslında avucunun kıcıımı dağlamasıydı. Acıyı hissedecek sinirlerim olmadığından, tek fark ettiğim kocaman yanaklarımda oluşan dalgalanma. Elimde değil, yüksek perdeden bir kıkırdama daha kaçıyor benden. Bu da kıcıma bir şaplak daha yememe neden oluyor. Kahretsin, onun da elinde bir yüzük olmasını ve metalin tenimde yarattığı sızıyı hissetmeyi bekleyemiyorum.

"Eğer kendi kendine gülmeyi bırakamıyorsan, sana yardım edebilirim." Kulağımın lobunu delici bir şekilde ısırarak ekliyor: "Ben de bunun için buradayım, sana yardım etmek için sevgilim."

"Oh, öyle mi?" Merakım beni ele geğirdi ve ona gülümsedim, "Beni nasıl durduracaksın? Başka bir şaplakla mı?"

Bana hınzırca sırtırken gözleri ateşle parlıyor, "Hayır aşkım. Aklımda senin için çok daha eğlenceli bir şey var."

Onu nasıl bakir, vanilya bir partner olarak gördüğümü bilmiyorum. Belki dün gece takıldığım adam penetrasyon konusunda yeniydi, ama beni yatağa yatıran adam? Onun sesi, asi gökyüzünde yuvarlanan gök gürültüsü gibi yankılanıyor. Aletinin sadece bir hareketiyle depremleri, kasırgaları ve volkanik patlamaları çağırabilir, hevesiyle manzarayı yeniden şekillendirebilir. Bu benim eşim ve beni mahvetmesine izin vermeye hazırım.

Bu kez güldüğümde, onu en kötüsünü yapması için kışkırtırken alaycı bir tavır takınıyorum.

"Oh, benim tatlı Celeste'im. Bunu gerçekten yapmamalıydın." Hırıltısı omurgamda şimşek gibi çakıyor, yanağıma bir tokat daha atınca içimde bir şimşek daha çakıyor. Geriye dönüp baktığımda attan inişini ve gökyüzüne uzanışını izliyorum. Gözlerini benden ayırmadan Orion'dan kemeri ve Ay'ı alıyor. Bir dizini iki yanıma dayayarak tekrar yatağa tırmanıyor. Saçlarımı kavrayıp yumruğuna doladığında başım geriye savruluyor.

"Benim için ardına kadar aç, aşkım." Emrine itaat ediyorum.

Sayısız geceyi sırlarımı paylaşarak geçirdiğim ay, şimdi beni susturan şey. Kayayı yerinde tutmak için yüzüme dolanan kemerle, ay ve yıldızlar tarafından susturuluyorum.

"Her zaman bu kadar itaatkar olmayacağını hissediyorum, bu yüzden yapabiliyorken tadını çıkaracağım." O haklı. Onun küçük tatlı oyuncağı olmak gibi bir planım yok. Hele ki dünyayı yıkımdan kurtaran kişi benken. Ama destekleyici bir partneriniz olduğunda güçlü olmayı bu kadar eğlenceli kılan da bu. İstedğim zaman kendimi bırakabilir ve her şeyimi ona verebilirim.

Kaba eller geniş kıçımı kavırıyor ve beni sertçe sallıyor. Yaptığı top gag sayesinde sessizliğimden memnunmuş gibi, daha sonra horozunu girişime hizaladı. Bir homurtuyla zorla içime girerken çarpmanın etkisiyle her şey zıplıyor. Ay coşkumu gölgede bırakırken çığlıklarım ağzımda ölüyor. Dünya vücudumu ihtiyaçlarına göre büküyor, kıçımı yukarı doğru yönlendiriyor, böylece içeri girerken kalçalarımı daha iyi kavrayabiliyor.

"Ellerini arkaya koy, parmağındaki yüzüğü göreyim." Kahretsin, bu kadar kirli bir şey aynı zamanda nasıl bu kadar sevgi dolu olabilir?

Dediğini yapıyorum. Nefes alabilmek için başımı eğerek bileklerimi arkama doğru çekiyorum. Aşağı uzanırken onaylayarak hırılıyor, parmaklarını bileklerimin etrafına sararken başparmağı yüzüğümün çıkıntısı boyunca şefkatle fırçalıyor. Onun merhametine kalmış durumdayım ama kalçalarımın arasında debelenirken bana müsamaha göstermiyor. Onun sürtünmesi

lezzetli, ama serbest elini klitorisimi parmaklamak için aşığı indirdiğı an ilahi hale geliyor. Amımı avuçluyor, beni taytla okşuyor, beni çiğ sikerken küçük daireler çiziyor. Her hareketi onun bir görevde olduğunu açıkça ortaya koyuyor. Yükselen güneşle birlikte rollerimiz değışti ve şimdi Dünya beni boşaltmak için burada.

Ona yakın olduğumu söylemek istiyorum. Ona durmaması için bağırmaya çalışıyorum. Ama ağızımdaki göksel kaya tarafından tamamen susturuluyorum. Tek yapabildiğim burnumdan sürekli bir oflama ve gırtlaktan gelen hırıltılar. Yine de Dünya'nın bana çarpmak üzere olan yaklaşan dalgayı hissedebildiğine hiç şüphem yok. Altında kıvranırken beni sabit tutmak için tüm gücünü kullanıyor. Çekişin peşinden gitme ihtiyacı beni onun pençesi altında kıvrandırıyor. Bacaklarım battaniyenin üzerinde onun itişleriyle birlikte kayıyor. Sanki suyun kenarına doğru sürünüyorum, böylece zevkin dalgalanmasının gelgit gibi içimde dalgalandığını hissedebiliyorum. Tek ihtiyacım olan bir itiş daha ve sonra dalga beni içine alabilir.

Başparmakları aynı anda hem yüzüğü hem de klitorisimi okşuyor. Bu onun benim üzerimdeki iddiasını sembolize eden bir hareket. Ben onun eşi, gelini ve sevgilisiyim. Ve ben onun olduğum gibi, o da benim. Atmak istediğim çığlıklar ondan yankılanıyor, sikişin her darbesi boğazından tek bir anlama gelebilecek sesler çıkarıyor. O da benimle birlikte o sınırdaki geziniyor.

Birbirimize vuruyoruz, ben kıcıımı geriye atarken o titreyen amıma çarpıyor. Bu çalkantılı, kaotik ve başlangıçları doğuran türden sınırsız bir enerji. Bu bizim aşkımız. Birdenbire farkına varılan, ancak çağlar boyunca oluşan bu dizginlenemez tutku, ancak kaderin iç içe geçirdiğı iki ruhtan gelebilir. Ona onu sevdiğimi söylemek için can atıyorum ama dilim tutuluyor. Bunun yerine, yüzük parmağıma başparmağına doğru oynatıyorum, bu hareket karşılığında bana bir sıkışma kazandırıyor. Sonsuz bağlılığımızın bu ince ilanıyla, kabarma beni şimdiye kadar kuşatan en mutlu orgazmda çarpışıyor.

Tohumu içime pompalanırken dünya kükrüyor. Bedenim onu içine çekerken iniliyorum, döktüğü her damlayı rahmimin derinliklerine çekiyorum. Farklı hissettiriyor, onun spermi, ama fark edemeyecek kadar doymuşum.

tam olarak ne değişti. Tek bildiğim, burada, uzayda olmak istediğim tek yer. Dünya ile evimdeyim.

Sonsöz

"Tatlım? Alo? Celeste, beni duyabiliyor musun?" Annemin sesi beni lüks bir uykuya dönüşen seks sonrası kucaklaşmalardan uyandırıyor. Annemi rüyamda gördüğüme göre çok derin uyumuş olmalıyım.

"Dr. Johansen, burası Görev Kontrol. Duyuyor musunuz? Tekrar ediyorum, Celeste, beni duyabiliyor musun?" Yatakta dikleşerek etrafıma bakındım ve çılgınca seslerin nereden geldiğini bulmaya çalıştım.

Geçici olarak cevap veriyorum. "Ben buradayım."

"Oh, Celeste! Bebeğim! Sesini tekrar duymak çok güzel!" Annemin sesi gözyaşlarının eşiğindeymiş gibi geliyor, bu da benim gözlerimin dolmasına neden oluyor. "Tatlım! Başardın! Buradaki her şey oldukça zarar görmemiş. Seninle çok gurur duyuyorum."

Seslerin nereden geldiğini hala tam olarak kestiremiyorum ama sanki kafamın içindeymiş gibi geliyor. Neler olduğunu anlamaya çalışarak bir dizi soru soruyorum.

"Karanlık madde portalından geçtikten sonra ne olduğunu bana anlatabilir misin? Senin için ve Dünya için çok endişelendim. Orada her şey güvende mi?" İçimden aynı anda sayısız duygu geçiyor ama hala yanımda huzur içinde uyuyan Dünya ve Leo'yu uyandırmamak için sakın kalmaya çalışıyorum.

Görev Kontrol'ün sesi bedenime pompalanıyor: "Siz portalda kaybolduktan sonra uzay aracı sizi bulamadı. Elimizden geldiğince uzun süre orada bıraktık ama sonunda yere geri döndü. Dürüst olmak gerekirse, başarabildiğinizden emin değildik ve en kötüsüne hazırlanmaya başladık."

Annem araya girmeden önce bir an sessizlik oldu, "Celeste, hâlâ umutluyduk. Ama umut verici görünmüyordu. Sonra, dünyanın dört bir yanındaki sismograflar hareket kaydetmeye başladı.

Aynı anda. Neyse ki Richter Ölçeği'ne göre üçten fazla şiddete ulaşmadı, ancak yaklaşık bir saat boyunca küresel bir depreme işaret eden kaydedilebilir büyüklükteydi. Aniden ve hiçbir uyarı olmadan her şey durdu. Dünya üzerindeki her şey yeniden huzura kavuştu."

Tam bu noktada Görev Kontrol devreye girerek bilgilendirmeme devam etti: "Görevinizde başarılı olduğunuzu biliyorduk, bu yüzden sizinle yeniden iletişim kurmanın bir yolunu bulmak için çabaladık. Sizi göremediğimizden, sizi bulmak için sonar özellikleriyle donatılmış bir roket fırlattık. Gemide sadece nerede olduğunuzu tespit etmek için ultrason yok, aynı zamanda bizi duyabilmeniz ve böylece sizinle yazışabilmemiz için özel bir iletim sistemi de ekledik."

"Seni duymak çok güzel Celeste," diye bağılıyor annem hoparlöre.

İrtibatı kaybettiğimizden beri neler olduğunu paylaşma sırası bende ve karadakilere Dünya'nın aslında görünmez bir dev olduğunu açıklıyorum. Geçitten sonra beni neden gözden kaybettiklerini anlayarak, onlara benim de çıplak gözle görülemeyen bir varlığa dönüştüğümü söylüyorum. Gezegeni nasıl kurtardığıma dair kirli detayları atlıyorum ve meni sıvısını vajinal yolla alıp almadığımı sorduklarında biraz şaşıyorum.

Kızarmamak için kendimi zor tutarak dürüstçe cevap veriyorum: "Evet, sonunda çiftleştik ve onun tüm yükünü vajinama kabul ettim."

"Biz de öyle düşündük," diye söze başladı annem, "çünkü seni bulmak için kullandığımız ultrasonda başka bir şey saptandı. Celeste, hamilesin!"

Yüzüğüme bakıyorum, sonra ruh eşime bakıyorum. Her şey çok hızlı geliyor, evlenme teklifi ve şimdi de bu. Yine de doğru hissettiriyor. "Hamileyim" diye fısıldarken elimi yavaşça karnımın üzerine koyuyorum.

Kafamın içindeki sesler aynı anda konuşmaya başlıyor, Görev Kontrol daha fazla bilgi almaya çalışıyor, annem ise sadece doğacak torunu hakkında konuşmak istiyor. O kadar şaşkınım ki, teker teker konuşuyor olsalar bile ne dediklerini anlayamıyorum. Toprak yanımda kıpırdanıyor, gözleri fal taşı gibi açılıyor. Ona bakıyorum

her şeyi yeniden odak noktasına getiriyor ve ben de onun yakışıklı, uykulu yüzüne gülümsüyorum.

"Bekle anne, yapmam gereken bir şey var." Erkeğimi öpmek için eğildiğimde sesler kesiliyor. "Günaydın bebeğim. Tahmin et ne oldu?"

Haberlerimi paylaşmama fırsat vermiyor. Onun yerine ağzımı diliyle dolduruyor. Beni aşağı çekerek sırt üstü yatırıyor, böylece üzerime çıkabiliyor. Açık ağzının içinde kıkırdarken yumuşak kahkaham yankılanıyor.

Alt dudağımı ı s ı r a r a k , "Yine başlamayacaksın, değil mi?" dedi.

Kollarımı boynuna doluyorum ve yıldızlı gözlerine bakıyorum. "Ben hamileyim."

Yüzü hissettiği her duyguyu yansıtıyor. Şaşkınlık, anlayış, heyecan ve aşk, bir film gibi yüz hatlarında dolaşıyor. "Nereden biliyorsun?" diye sorarken beni sıkıca kavlıyor.

"Senin sikiinde yaşayan bazı insanları tanıyorum. Aslında, annem şu anda orada! Ben burada seninle yaşarken benimle iletişim kurmak için bir yol gönderen ekibin bir parçası. Sanırım biz seks yaparken fırlatmışlar ve vajinal kanalıma kadar gitmiş. Vücudumda yolculuk ederken yeni bir yaşam tespit etti. Bebeğimizin hayatını."

Dünya dikkatle dinliyor, hamile olduğumdan bahsettiğimde gülümsemesi genişliyor. "Zihnimde annemi ve karada onunla birlikte çalışan diğer insanları duyabiliyorum." Annemin her zaman yanımda olacağını, dev bir kadın olarak hayatımın bir parçası olmanın bir yolunu bulduğunu fark ettiğimde gözyaşlarım geri geliyor. Bu an mükemmel. Annem, erkeğim ve kozmik rahmimin bir yerlerinde bir de bebeğim var.

"O da seni duyabiliyor mu?" Siyah saçlarımdan bir tutamı gözlerimin arkasına iterken soruyor. Konuşamayacak kadar sersemlemiş bir halde başımı sallıyorum. Yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra eğiliyor ve şefkatle kulağıma "Merhaba anne!" diyor.

Yazar Hakkında

Holly Wilde

Daha fazlasını Instagram'da bulabilirsiniz:

<https://www.instagram.com/hollywildebooks/>

Ya da Patreon'da Holly'ye katılın:

patreon.com/HollyWildeBooks

Bu Yazarın Kitapları

AIRPEEN

Sentient Air Exclusive: Şarabın ekstra ücret alınmadan servis edildiği bir yer ve yolcular da öyle.

İş seyahatleri streslidir ve bu sonuncusu da bir istisna değildi. Ayrıcalıklı Bölüme yükseltme olanağı için şükürler olsun.

Kendi Duyarlı Hava Koltuğunuz olan Cushy ile uçuşu paylaşırken turbülansın gerçekte nereden geldiğini öğrenin. Size ipleri gösterebilir ve siz etrafta dolanırken sizi eğlendirmeye yardımcı olabilir. Eğer gerçekten iyiyseniz, partiye katılmaları için bazı arkadaşlarınızı davet edebilir!

Sentient Air'i tercih ettiğiniz için teşekkür eder, uçuşunuzdan keyif almanızı dileriz.

Bana Bunu Yaptıran Haşlanmış Yumurta

Shelby yıllardır hayatını toparlamak için çabalamaktadır. İşler nihayet yoluna girmeye başladığında, bu yeni dönemi kutlamanın en iyi yolunun arkadaşlarıyla bir brunch yapmak olduğuna karar verir. Ancak dev boynuzlu (ve azgın) bir yumurta partiye dalıp onu gevşetmeye ve eğlendirmeye çalıştığında, onun şeytani cazibesine karşı koyabilecek midir?

Holly Wilde'ın kısa bir bahar romanı olan The Deviled Egg Made Me Do It'te öğrenin.

Çelik Üzengi: Benim Robo Gyno Romantizmim

Nora bir Yapay Zeka Cyborg'uyla sıra dışı bir bağ keşfeder ama bunun yıllık jinekolojik muayenesinde mi olması gerekiyordu?

Kadın doğum uzmanıyla sohbet ederken, Nora kendini bir an önce muayenenin bitmesini ve robotik mühendisi olarak işine geri dönebilmeyi dilerken bulur. Yapay zekâya olan profesyonel ilgisinin de kendisine yatırım yaptığını bilmemektedir. Uygun an yaklaştığında, uzay ve zaman hakkında bildiği her şey çöker ve önünde robotik bir yaratığın oluşmasına yol açar. Ve oluşuyor da, devasa insansı vücudunu bir araya getirmek için mevcut her metal parçasını kullanıyor... kalçalarının arasına sıkışmış spekulum da dahil!

Steel Stirrups, tüm düğmelerinize basmak ve sizi daha fazlasını istemeye bırakmak için burada robot AI romantizmi tarafından yetiştirildi!

